

[Boligministeren]

at hver enkelt person skal kunne råde over et eller andet nærmere fastlagt boligareal, f.eks. et værelse. Dette er noget helt andet end befolkningens boligønsker, som er udtryk for, hvordan de enkelte personer eller familier gerne vil bo. Det er boligønskerne, der har gennemslagskraft, når vi skal forsøge at vurdere omfanget og sammensætningen af boligbyggeriet i de kommende år.

Lad mig understrege, at jeg har så stor respekt for befolkningens boligønsker, at jeg finder, at boligpolitikken først og fremmest må gå ud på, at folk får mulighed for at realisere disse ønsker.

Hvidbogen lader altså boligbehovet være det styrende, hvor jeg i højere grad ønsker at satse på boligønskerne. Om forskellen i praksis bliver så stor, må efter min mening afgøres af befolkningen.

Grundlaget for hvidbogens opgørelse af det fremtidige boligbehov er en prognose over udviklingen i befolkningens størrelse og alderssammensætning kombineret med nogle antagelser om udviklingen i de forskellige aldersgruppers boligfrekvenser.

Boligfrekvens defineres her som antallet af personer i den givne aldersgruppe, der er ældste person i en bolig, divideret med det samlede antal personer i aldersgruppen.

Dette er en lidt utraditionel definition. Normalt defineres boligfrekvens som andelen af familier i de forskellige aldersgrupper med selvstændig bolig.

Hvidbogens boligfrekvenser for aldersgrupperne mellem 30 år og 54 år ligger f.eks. på godt 50, hvor man vel intuitivt ville vente et tal i nærheden af 100. Det virker ikke helt meningsfyldt, når det således i hvidbogen fremstår, som om kun den ene part i et parforhold, med eller uden papir, råder over egen bolig.

Det antages i hvidbogens hovedalternativ noget mekanisk, at den udvikling, der kunne iagttages i de forskellige aldersgruppers boligfrekvenser fra 1981 til 1985, i en lidt afdæmpet form vil fortsætte frem til år 2000. Det forekommer mig lidt hasarderet at antage, at udviklingen i de seneste fem år stort set fortsætter i de næste femten.

Men selv om jeg som nævnt ikke finder begrebet boligbehov særlig interessant i denne sammenhæng, finder jeg det i øvrigt betænkeligt, at udviklingen i boligbehovene ses

helt løsrivet fra udviklingen i befolkningens indkomstforhold.

Hvidbogens fremskrivning tilsiger, at der er behov for tilvækst i boligbestanden på knap 18.000 boliger om året frem til år 2000. Det anføres endvidere, at der årlig nedlægges ca. 9.000 boliger. Dette sidste er dog et skøn, som ikke harmonerer særlig godt med, at vi i Boligministeriet skønner, at det årlige antal nedlæggelser i disse år ligger på godt 5.000 boliger. Med et antal fuldførte boliger i 1986 på mere end 28.000 og formentlig et ikke væsentligt lavere antal i 1987 er vi således i øjeblikket et stykke over, hvad hvidbogen angiver som boligbehovene i de kommende år, også selv om vi for en kort stund accepterer det for høje tal på 9.000 nedlagte boliger om året.

Jeg kan i denne forbindelse pege på, at Budgetdepartementet og Boligministeriet på baggrund af den forventede befolkningsudvikling kombineret med en antagelse om en årlig realindkomstfremgang på et par procent har skønnet, at et nybyggeri på godt 25.000 boliger om året frem imod år 2000 forekommer sandsynligt. Jeg kan henvise til budgetredegørelsen 1985 og betænkningen fra John Winther-udvalget.

Hvidbogen indeholder også et skøn over den mulige byfornyelsesaktivitet. Aktivitetsniveauet foreslås hævet til 1 mia. kr. i 1987. Her vil jeg tillade mig at bemærke, at regeringen i samarbejde med Det Radikale Venstre allerede har sikret en højere ramme. Som bekendt har Folketinget før jul vedtaget en investeringsramme for byfornyelsen på 1,2 mia. kr. i 1987. Regeringen har således oprioriteret byfornyelsen i 1987 til et højere niveau end foreslået af hvidbogens forfattere. Dette niveau er forlænget ud i budgetoverslagsårene.

Fra 1987 til 1994 ønskes aktiviteten i hvidbogen øget med 20 pct. om året, så niveauet i 1994 når 3,5 mia. kr. målt i faste 1986-priser. Herefter foreslås en årlig vækst på 2½ pct. En fastholdelse af det faktiske 1987-niveau på 1,2 mia. kr. ind i 1988 betyder altså, at vi også for dette år vil nå op på hvidbogens ambitionsniveau.

Jeg har noteret mig, at hvidbogen nævner problemet om de private udlejerers deltagelse i byfornyelsen. Jeg citerer fra s. 23:

»Derfor er det mulige investeringsniveau i høj grad afhængigt af, hvorvidt det lykkes at